

ANADOLU ÇOCUKLARI

İnsan topraktan meydana gelmiş, hayatını toprakta sürdürmüş ve son nefesini verdiği yerde yinetoprakla bir araya gelmiştir. Bu düzen insanlığın yok oluşuna kadar böyle sürüp gidecektir. İnsan toprağını kimseciklere vermemek, tek bir taşını dahi korumak ve özünü hiçbir zaman kaybetmemek uğruna mücadele etmiştir ve etmeye de devam etmektedir. Toprak insanı, insan da toprağı benimsemiş ve özümsemiştir. Nefes alırken üstünde durduğu ve son nefesini verdiği yerde de altında yatacağı toprak parçasını varoluş sebebi haline getirmiştir. Toprağını ikinci annesi olarak bilmiştir. Toprağını savunmak, muhafaza ve müdafaa etmek amacıyla bir anne kedinin yavrularını korumak için tetikte beklediği gibi beklemiştir.

‘‘Toprak eğer uğruna ölen varsa vatandır. ‘’ Ne zaman ki toprak uğruna kan dökülür, can verilir ana ve evlat acısı, hasreti çekilirse o zaman toprak, toprak olmaktan çıkar. Artık üzerinde durulan o toprak parçasına ‘‘vatan’’ denir. Türkiye vatan unvanına sahip olabilmek için çok kan dökmüştür. Bu yüzden ülkemiz vatan unvanını en çok hak eden topraklara sahiptir.

Türkiye bulunduğu coğrafya itibariyle bir köprü görevi görür ve geçiş noktasıdır. Bu yüzden ülkemiz tarihi boyunca doğrudan ya da dolaylı olarak pek çok zarar görmüştür. Bizim topraklarımız vatan olma yolunda çok yıpranmış ve acı çekmiştir. Türkiye derin yasların ülkesidir. Bizim güçlü ve köklü ülkemiz kimi zaman dört bir yandan sarılmış ve kuşatılmıştır. Hainlerin ve düşmanların sinsi planları ve sadece bir rüyadan ibaret olan hayalleriyse havada kalmıştır. Çünkü damarlarında Türk kanı dolaşan evlatlarımız, gençlerimiz, yaşlılarımız, kadınlarımız, dedelerimiz ve daha nicelerimiz milletin kendi topraklarında özgürce, hür yaşaması için savaşmıştır ve tek bir toprak parçasını kurtarmak için ölmeyi göze almıştır. Ölmeye razı olmak bir milletten istenen en ağır şeydir.

Anadolu'nun bereketli ancak fakir toprakları vatan olma yolunda pek çok şeyi saklamış, içine çekmiştir. Toprak Mehmet'in kanını, askerinin kefansız yatan ölü bedenini, diri diri gömülen çaresiz köylüleri, hararetle yanan buhran ateşinin küllerini ve milletin bağrından kopmuş ulu kahramanları saklar. Fakat onların makamları cennetin en güzel kokulu bahçeleridir. Tarihini ve şu an olduğu konuma nasıl ve nereden geldiğini bilen ve öğrenen Türk genci bastığı her yerin altında neler olduğunu, attığı her özgür adım için kimlerin mücadele gösterdiğini unutmaz. Bir milletin çöküşü başına gelen felaketleri, acıları ve kayıpları unuttuğunda yaşanır. Nitekim bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı her gün geçmişini ve atalarını yad etmelidir.

Vatan sevgisi küçük bir talebe çocuğa dahi kazınmıştır. Vatana sahip çıkacak olan bizler yani yeni nesillerdir. Ufak bir Türk evladı bile üstünde yaşadığı vatan topraklarının kıymetini bilir, merak eder. Merak ettikçe de öğrenir. Öğrendikçe de bir öğretmen, bir asker, bir hemşire, bir pilot, bir itfaiye olur. Vatana hizmet eder ve görevini en iyi şekilde yapar. Öğretmene, askere, hemşireye, pilota ya da itfaiyeye ‘‘En çok ne seversin?’’ sorusu yöneltildiğindeyse alınan cevap aynıdır:

‘‘Vatanımı severim.’’ Türk vatandaşı en çok vatanını, sonra da annesini sever. Çünkü üzerinde özgürce yaşılanamayan bir vatan olmadığı sürece hiçbir Őeyin ve kimsenin önemi yoktur. ‘‘nce vatan.’’ diye iŐte tam da bu yüzden derler.

Bizler –Anadolu’nun bağrından kopmuş kahramanların torunları- özgürlüğü istediğimiz yerdedolaŐıp eğlenmek olarak öğrenmedik. Fikirlerimizi hiçbir kısıtlamaya maruz kalmadan açıklamayı, bayrağımızı elimize alıp masmavi göklerde sallamayı, ‘‘Yaşasın Cumhuriyet’’ diye bağırmayı ve küçük çocuklar gibi Ően kahkahalar atarak gururla Őiirler okumayı, İstiklal Marşı’mızı söylemeyi ve her ne olursa olsun Atatürk’ün izinden gitmeyi özgürlük olarak bildik ve kabul ettik. Hür bir gelecek bırakıldı bizlere ve milliyetçilik ruhuyla hareket edip herbir karıŐ toprağı koruyacağımıza, bayrağımızı göklerden indirmeyeceğimize söz veririz. Bizlere aŐılanan ve bizden sonraki nesle aŐılayacaėız vatan sevgisi ve bağımsızlık sayesindezgr, zeki ve alıŐkan bireyler olacağız. Bu vatan bizimdir, bizimdi ve bizim de olacak.

Bu vatanda damarında Türk kanı akan insanlar oldukça cumhuriyet ilelebet yaşıyacaktır. Herbirimizin asil vücutlarında Atatürk’ün devrimleri, fikirleri ve ıŐıkları vardır. Vatan olmadığı sürece kültür, dil, özgürlük ve cumhuriyet yoktur. Bize emanet edilen vatan topraklarını yleok seviyoruz ki ne gerekirse söylemek ve icraata geçmekten korkmayacak ve ekinmeyeceėiz. Büyük llerin –lmeyip kalplerde yaşımaya ve liderlik etmeye devam edenlerin- gözleri açık kalmayacaktır. Huzurlar içinde uyusunlar.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda?

Őüheda fıŐkırarak toprağı sıksan, Őüheda!

Canı, cananı, bütün varımı alsın da Huda

Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cda.

Elif Eylül KARATAŐ